

Dagthema: De dragelijke lichtheid van het bestaan

Overweging 1 mei – Catrinus Mak

“...braamstruik, zo zag Mozes, verteerde niet. Een paar gedachten hierbij. We kunnen dat hanteren dat licht en die liefde van God, het verteert ...”

Eerste lezing uit Exodus
Tweede lezing uit Lucas

Openingsgebed

Roepende, wenkende God,
Jij bent het
die ons hier verzameld hebt.
Jij bent het
die in ons midden aan het woord
wilt komen.
Stem ons dan af op jou,
hier, in dit uur.
Amen.

De dragelijke lichtheid van het bestaan

1 mei viering in
De Duif en via Zoom

Gastvoorganger: Catrinus Mak
Lector: Diana Vernooij
Piano: Irina Ursu - Antonova

Lied Aan het licht

H. Oosterhuis / A. Oomen

Licht dat ons aanstoot in de morgen
voortijdig licht waarin wij staan,
koud, één voor één en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

Licht, van mijn stad de stedehouder,
aanhoudend licht dat overwint.
Vaderlijk licht, steevaste schouder,
draag mij, ik ben jouw kijkend kind.
Licht, kind in mij, kijk uit mijn ogen

of ergens al de wereld daagt
waar mensen waardig leven mogen
en elk zijn naam in vrede draagt.
Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.
Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Welkom en inleiding

Goede morgen en van harte welkom in deze viering in de Duif, een geloofsgemeenschap van bewogen en bevlogen mensen. Fijn dat u er bent hier maar ook thuis verbonden via zoom of you tube.

Welkom op deze 2^e zondag na Pasen een zondag tussen koningsdag en 4 en 5 mei. Als jongen op de lagere school kon ik heel blij zijn met Pasen, maar een paar dagen later was dat gevoel alweer weg. De vraag voor vandaag is: Kunnen we dat gevoel van vreugde, licht en liefde wat Pasen teweegbrengt, bij ons houden en kunnen we van daaruit leven? Kunnen we een soort vaandeldragers van licht en liefde worden en daarmee Jezus echt volgen? Valt dat licht in ons bestaan te dragen?

De lezingen van vandaag geven elk indrukwekkende Godservaringen weer. We lezen het verhaal van Mozes en de brandende braamstruik en in het laatste hoofdstuk van Lucas horen we hoe Jezus in levenden lijve aan de leerlingen verschijnt en hen begroet met Vrede

Meer daarover en over dragers van licht in de overweging.

Ik wens ons allen een prachtige viering toe en voor nu wil ik voorgaan in gebed

Gebed

God van liefde en mededogen,
U die Uw oor naar ons toebuigt
om goed te horen wat er in ons leeft.
Laten we een moment stil staan hierbij.

...

We bidden, dat we ons kunnen verbinden
met Uw licht, liefde en mededogen,
opdat we leven en alle ruimte geven
aan het leven om ons heen!

Lied

H. Oosterhuis / A. Oomen

Gij die uw naam hebt uitgeroepen in ons gezicht
ga mee in ons midden, maak ons uw eigen.
Houd ons gaande tot waar het land is
waar Gij zijt alles in allen, liefde, sterk als de dood.

1e lezing Exodus 3:1-6

Mozes was gewoon de schapen en geiten van zijn schoonvader Jetro, de Midjanitische priester, te weiden. Eens dreef hij de kudde ver de woestijn in, en zo kwam hij bij de Horeb, de berg van God.

Daar verscheen de engel van de Eeuwige aan hem in een vuur dat uit een doornstruik opvlamde. Mozes zag dat de struik in brand stond en toch niet door het vuur werd verteerd. Hoe kan het dat die struik niet verbrandt? dacht hij. Ik ga dat wonderlijke verschijnsel eens van dichtbij bekijken. Maar toen de Eeuwige zag dat Mozes dat ging doen, riep Hij hem vanuit de struik: 'Mozes! Mozes!' 'Ja, ik luister,' antwoordde Mozes.

'Kom niet dichterbij,' waarschuwde de Eeuwige, 'en trek je sandalen uit, want de grond waarop je staat, is heilig.'

2e Lezing: Lucas 24:36-53

Terwijl ze nog aan het vertellen waren, kwam Jezus zelf in hun midden staan en zei: 'Vrede zij met jullie.' Verbijsterd en door angst overmand, meenden ze een geest te zien. Maar Hij zei tegen hen: 'Waarom zijn jullie zo ontzet en waarom zijn jullie ten prooi aan twijfel? Kijk naar mijn handen en voeten, Ik ben het zelf! Raak Me aan en kijk goed, want een geest heeft geen vlees en beenderen zoals jullie zien dat Ik heb.' Daarna toonde Hij hun zijn handen en zijn voeten. Omdat ze het van vreugde nog niet konden geloven en stomverbaasd waren, vroeg Hij hun: 'Hebben jullie hier iets te eten?' Ze gaven Hem een stuk geroosterde vis. Hij nam het aan en at het voor hun ogen op. Hij zei tegen hen: 'Toen Ik nog bij jullie was, heb Ik tegen jullie gezegd dat alles wat in de Wet van Mozes, bij de Profeten en in de Psalmen over Mij geschreven staat in vervulling moest gaan.' Daarop maakte Hij hun verstand ontvankelijk voor het begrijpen van de Schriften.

Hij zei tegen hen: 'Er staat geschreven dat de messias zal lijden en sterven, maar dat Hij op de derde dag zal opstaan uit de dood, en dat in zijn naam alle volken opgeroepen zullen worden om tot inkeer te komen, opdat hun zonden worden vergeven. Jullie zullen hiervan getuigenis afleggen, te beginnen in Jeruzalem. Ik zend jullie wat mijn Vader heeft beloofd. Blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.'

Hij nam hen mee de stad uit, tot bij Betanië. Daar hief Hij zijn handen op en zegende hen. En terwijl Hij hen zegende, ging Hij van hen heen en werd opgenomen in de hemel.

Ze aanbaden Hem en keerden in grote vreugde terug naar Jeruzalem. Ze waren voortdurend in de tempel, waar ze God loofden.

Lied

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Moge ons voor waar verschijnen
die genoemd wordt zoon der mensen
die gezegd wordt dood maar levend
die gehoopt wordt mens voor allen.

Moge ons verschijnen deze,
niet in droom, in stand van sterren,
niet als spiegelbeeld in water,
maar in mensentaal van liefde.

In dit mensenbrood gebroken,
levenskansen, recht voor allen,
in het drinken van de beker,
in vergeving en ontferming.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God.

Moge ons verschijnen deze,
ogenlicht en levensadem,
knecht en koning, lam en herder,
lieve meester, woord van God

Overweging

Lieve mensen,

De vraag is, kunnen we dat gevoel van Pasen levend houden?

Kunnen we vaandel dragers van dat licht worden en dat verweven in ons leven en dat van anderen? Zelf voel ik geregeld dat er een oneindige hoeveelheid licht en liefde bestaat. En als ik stil ben, alleen of samen met anderen, dan kan ik me wat laten vervloeien ermee en dan wordt het gevoel sterker.

Afgelopen vrijdag stond ik op de hei te mediteren en behalve dat ik weer erg genoot van de leeuwerik die vrolijk hing te kwetteren, raakte ik in gesprek met een oom van mij. Die is allang overleden, maar hij vond wel dat ik het verhaal van *slakken bakken* moest doorgeven. Mijn oom ging na de 2^e wereldoorlog naar de lagere school in Leeuwarden, maar hij had als jongetje in de interneringskampen in Indonesië gezeten. Hij had het overleefd, samen met een oudere broer, een zus en zijn moeder, doordat hij handig was in het bakken van slakken. Om even een beeld te schetsen, aan het einde van die kampperiode woog zijn moeder van 1.60m 37 kilo. Mijn oom was weer in Nederland en vertelde iets aan de jongens van zijn school. Die Friese jongens vonden dat maar een raar verhaal en accepteerden hem niet zo. Maar toen ging mijn oom daadwerkelijk laten zien hoe je dat doet en bakte die slakken op een vuurtje. Op dat moment hoorde hij er helemaal bij en hadden zijn klasgenoten groot respect voor hem. Let op de parallellen van dit verhaal met dat van Lucas overigens.

Later werd die oom organisatieadviseur. En hij was vooral goed om bedrijven die in zak en as waren en niet wisten hoe verder, te kalmeren en weer in beweging te krijgen.

Om een uitzichtloze situatie te doorbreken moet je overtuigd zijn dat er iets als slakken gebakken kunnen worden.

Kunnen we zoiets als slakken bakken met ons geloof? Kunnen we perspectief krijgen, licht en liefde laten werken vanuit het geloof? Een van de factoren die dat kan beletten is het idee dat het geloof het leven zwaar zou maken voor mensen. Dat hangt dan samen met het beeld dat de mens toch maar een zondig wezen is en dat er alleen iets goeds van God kan komen.

Maandagavond hadden we daar bij de voorbereiding een boeiend gesprek over. Maakt het geloof het leven lichter of zwaarder? Het unanieme antwoord was: geloof maakt het leven lichter. Mensen zeiden ik vertrouw dat als ik leef volgens de waarden van de bijbel, dat het dan goed komt of een ander dat ze

zich gesteund voelt hoe om te gaan met lastige situaties. Weer iemand anders zei: Als het geloof het leven niet lichter maakt deugt het geloof niet.

Laten we eens kijken wat de lezingen ons zouden kunnen zeggen. Het bijzondere van het verhaal van Mozes vind ik dat de Eeuwige zich toont in met een grote hoeveelheid licht, in de vorm van een braamstruik die in lichterlaaie staat. Maar die braamstruik, zo zag Mozes, verteerde niet. Een paar gedachten hierbij. We kunnen dat hanteren dat licht en die liefde van God, het verteert ons niet, het maakt ons niet kapot, er komt geen kortsluiting in ons. Het is ook een bron, die onuitputtelijk is. En ten slotte wordt dit gekoppeld aan de Naam van de Eeuwige, ik ben die ik ben. Of ik zal er zijn. Dat is een belofte van aanwezigheid en verbondenheid en tegelijk een uitnodiging om te zijn. Een uitnodiging om te zijn wie je bent, met je deuken en je parels. Dus met onze kwetsuren maar ook stralend.

Afgelopen maandag was het leuk te horen waar mensen van gaan stralen. De een nog steeds van zijn geliefde, de ander die het heerlijk vindt om mensen hier in de Duif te begroeten en weer een kan opleven een vredig wijndorpje in Frankrijk, waar alles perfect met elkaar samenhangt.

Dan hebben we nog de lezing van Lucas. Wat Jezus daar liet zien was eigenlijk dat verhaal van slakken bakken, maar dan drie dubbel in het kwadraat. Jezus blijkt in staat te zijn de hele mindset van de leerlingen om te draaien. Van verslagenheid naar vreugde. Hij opent met een vredesgroet, om de leerlingen die behoorlijk van slag zijn, tot bedaren te brengen. Wees er, je mag zijn wie je bent. Hij maakte hun verstand vervolgens ontvankelijk. Dat zal vast verstand en het hart geweest zijn, want op het laatst blijven ze vol vreugde, ookal heeft Jezus alweer afscheid van ze genomen.

Ik kom tot een afronding. Lang geleden schreef ik op:
*Het is een illusie de dingen te kunnen grijpen
Waar het op aan komt, is te leven vanuit licht en liefde
Vanuit een diep besef, dat je dat al bent.*

Ik hoop dat dit besef bij u steeds krachtiger wordt. Dat licht en die liefde hebben we ook in ons en tussen ons. We kunnen die lichtheid dragen in ons leven, het verteert ons niet. Vraag gewoon maar wat vaker: waar ga jij van stralen? Waar word je blij van?
God geve het ons, amen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in God,
de God die de wereld tot leven roept
en die vraagt om ons antwoord.

Ik geloof in Jezus, in wie ik de mens herken
zoals God ons heeft bedoeld.

Ik geloof in een gemeenschap die,
toegerust met de kracht van de geest,
vrijheid geeft aan mensen.

En ik weet zeker, dat God dichtbij is
en dat zij naar ons glimlacht.

Collecte

*Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke/ jaarlijkse bank- of giroafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen of een digitale gift doen via onderstaande QRcode:
Iedere bijdrage wordt erg op prijs gesteld. Hartelijk dank!!!*

Het hart van de viering – delen met elkaar

Intenties uit het groene boek
Intenties Thuisduiven
Gebed

Tafelgebed

V. Open uw hart en bid met mij
en vrede zij met u allen.

Gij die van oudsher spreekt tot mensen
in vele talen, in zichtbare en onzienlijke dingen,
en naar ons zoekt in hemel en aarde,

A. wij zegenen U omdat Gij eens en voorgoed gesproken hebt
in één van ons uit U geboren voor alle eeuwen
en vlees geworden stof van de aarde: Jezus van Nazareth,

V. die mens geweest is, alleman, Adam,
in deze altijd dezelfde wereld van bijna-mensen
tastende handen, dove oren, gewapende vrede;

die vuur en licht was, levend water,
sterke wijnstok, woord als een weg,
maar werd geplunderd en uitgedoofd;

A. die heeft gezegd:
Ik ben gekomen om als een zee te worden gedronken,
om brood te worden, zaad in de grond.

V. En daarom heeft hij voor vriend en vreemde
voor goed en kwaad zichzelf ontledigd,
en wist en weet ten einde raad
niets te doen dan God te zijn
voor ieder mens in deze wereld.

A. Wij zijn die mens tot wie hij zegt:
dit is mijn lichaam levend brood
dit is mijn bloed mijn ziel voor u -
doet aan elkaar wat ik gedaan heb.

V. Gij ongekende roepende ander, eeuwige verte,
Gij die in deze zoon van mensen onze vader geworden zijt,
wij zegenen U, wij bewonderen U,

en in dit brood op onze handen
ontvangen wij in tastend geloof uw naam uw zoon
ons eigen leven van lief en leed.

- A. Doe ons verstaan in dit klein teken, in deze ruimte
luisterend zingend achter de woorden
dat het ooit waarheid worden zal
wat wij van U verwachten in hoop en vrees:
dat wij ooit zullen spreken met U van mens tot mens,
tot niets meer overblijft dan zien en zwijgen en eeuwig zijn.
Amen.

Nodiging

Delen van brood en wijn

Pianomuziek

Lied

H. Oosterhuis / T. Löwenthal

Onze Vader verborgen,
uw naam worde zichtbaar in ons.
Uw koninkrijk kome op aarde,
Uw wil geschiede
een wereld, met bomen tot in de hemel,
waar water, schoonheid en brood,
gerechtigheid is en genade

waar vrede niet hoeft bevochten,
waar troost en vergeving is
en mensen spreken als mensen,
waar kinderen helder en jong zijn,
dieren niet worden gepijnigd,
nooit één mens meer gemarteld,
niet één mens meer geknecht.
Doof de hel in ons hoofd,
leg uw woord op ons hart,
breek het ijzer met handen,
breek de macht van het kwaad.
Van U is de toekomst kome wat komt.

Mededelingen

Slotlied **Jij nog naamloze** *H. Oosterhuis / A. Oomen*

Ander, ouder, iemand in ons verborgen:
plotseling, oplaaiend vuur van visioenen,
aanschijn der aarde vernieuwend.

Rede, dwaasheid, hart, onbedwingbare
die ons weten doet wat wij niet weten,
wat onmogelijk is bij mensen en goden.

Ingepakt in wolken schoorvoetend gaan wij,
in onze handen klemmen wij wichelroeden,
spiegels en zwaarden.

En neerdrukt ons droefheid om het gedane,
om niet te keren woorden,
om wat groeide, om wat versteende, verwaaide.

Jij, nog naamloze, ademt ons open
en wekt in ons weerbarstig geheugen
wat wij zagen met onze vroegste ogen.

En doet ons gaan in tranen maar ongebroken
door de nacht van de schepping
en houdt ons gaande naar een nieuwe geboorte:

blinde muren zacht licht, water geworden
en aan de overzijde rozensteden
en de zang van de lijster.

Zegenbede

Stelt u zich wel eens voor dat u een diamant bent? Er valt kleurloos licht in u binnen en u straalt prachtig gekleurd licht uit. U wordt geslepen door levenservaringen en dat maakt u nog mooier.

De Here zegene u en behoedde u
Hij doet zijn aangezicht over u lichten
Hij verheffe zijn aangezicht over u
En geve u vrede